

PRAVIDELNOSTI:

mše sv. v kostele NPM ve Františkánské:

- pondělí – pátek: 8:00, 12:00
- středa: 19:00 (pro studenty), 1. středu v měsíci po mši v kostele NPM večer chval
- sobota: 8:00, 20:00 (anglická)
- neděle: 7:00, 8:30, 10:30, 20:00
- první pátek v měsíci: 8:00, 12:00, 16:30

zpovědní služba v kostele NPM:

- pondělí – sobota: 7:30 – 8:00
- pondělí: 9:00 – 11:00 (Mons. Emil Soukup)
- úterý: 14:30 – 16:30 (obláti z Plas)
- středa: 10:30 – 11:50 (P. Stanislav Uhlíř)
- čtvrtek: 14:30 – 16:30 (plzeňští františkáni)
- pátek: 15:00 – podle potřeby, během toho adorace (P. L. Kazda)

setkání u kafe na faře po nedělní mši sv.:

- 2. neděle v měsíci: po mši sv. v 7:00
- 3. neděle v měsíci: po mši v 8:30
- 4. neděle v měsíci: po mši v 10:30

PROGRAM 8. - 22. 12.

neděle 8. 12. – 2. neděle adventní

- evangelium: Mt 3,1-12
- 15:00 – adventní varhanní půlhodinka – kostel NPM
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

pondělí 9. 12. – slavnost P. Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu

- 18:00 – koncert plzeňské konzervatoře – kostel NPM

úterý 10. 12.

- 6:00 – mše sv. se zpěvem rorátů, po ní snídaň na faře, mše sv. v 8:00 nebude

středa 11. 12.

- 9:00 – společenství nad texty nedělní liturgie - fara

čtvrtek 12. 12. – památka Panny Marie Guadalupské

- 18:00 – modlitební společenství – fara

pátek 13. 12. – památka sv. Lucie

- nebude adorace, zpovídání P. Kazdy ano
- 18:30 – 21:30 – Light4You: možnost modlitby a zapálení svíček - kostel NPM

sobota 14. 12. – památka sv. Jana od Kříže

- 9:00 – brigáda: stavění betléma, stromků, zdobení kostela NPM

neděle 15. 12. – 3. neděle adventní

- evangelium: Mt 11,2-11
- růžová liturg. barva – přijďte v růžovém
- 6:45 – začátek rorátních zpěvů doprovázených orchestrem, pokračují při mši sv. v 7:00
- kafe po mši, která začíná v 8:30
- 15:00 – adventní varhanní půlhodinka – kostel NPM
- při mši sv. v 10:30 budou kandidáti křtu přijati mezi katechumeny

- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

pondělí 16. 12.

- 17:00 – ekumenická bohoslužba v hospicu

úterý 17. 12.

- 6:00 – mše sv. se zpěvem rorátů (slouží biskup Tomáš Holub), po ní snídaň na faře, mše sv. v 8:00 nebude

středa 18. 12.

- 9:00 – společenství nad texty nedělní liturgie - fara

- 17:00 – ekonomická rada – fara

čtvrtek 19. 12.

- po ranní mši sv.: úklid kostela
- 18:00 – modlitební společenství - fara

pátek 20. 12.

- 9:00 – 12:00, 14:00 – 18:00 - možnost zpovědi – kostel NPM

sobota 21. 12.

- 9:00 – 12:00, 14:00 – 18:00 - možnost zpovědi – kostel NPM

neděle 22. 12. – 4. neděle adventní

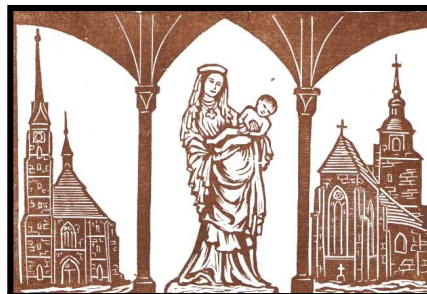
- evangelium: Mt 1,18-24
- 6:45 – začátek rorátních zpěvů doprovázených orchestrem, pokračují při mši sv. v 7:00 (slouží biskup Tomáš Holub)
- při mši sv. v 10:30 předají skauti betlémské světlo (slouží biskup Tomáš Holub)
- kafe po mši, která začíná v 10:30
- 15:00 – adventní varhanní půlhodinka – kostel NPM
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

pondělí 23. 12.

- 9:00 – 12:00 – možnost zpovědi – kostel NPM
- 14:00 – 18:00 – rozdávání betlémského světla před katedrálou

úterý 24. 12. – Štědrý den

- 6:00 – mše sv. se zpěvem rorátů (slouží biskup Tomáš Holub)

BARTÍK

zpravodaj Římskokatolické farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje

8. - 22. prosince 2019

36

telefon fara: 377 226 098, 733 741 676, mobil kněze: 737 814 525

mail: farnost.plzenkatedrala@bip.cz, petrasovsky@bip.cz, web: www.katedralaplzen.org

Betlém bez Ježíška

My, katolíci, býváme někdy trochu alergičtí na to, když se ve společnosti kolem nás nerozlišuje mezi Adventem a Vánoce, když Vánoce začínají v supermarketech a na náměstích už v polovině listopadu a po Štědrém večeru je už po všem. Biskupu Tomášovi se v tomto ohledu povedlo letos dosáhnout dvou úspěchů: trhy na náměstí se na jeho apel už nejmenují vánoční, ale adventní, a do vyřezávaného betlému mezi stánky se Ježíšek dodá až 17. prosince. Do té doby je tedy betlém na náměstí bez Ježíška, což katolíkům zřejmě vadit nebude.

Nicméně je to zvláštní pohled. Sv. Josef a Panna Maria zbožně hledí na seno v prázdných jeslích, osel a vůl nemají koho svým dechem zahřát, všichni jsou už nastoupeni, pastýři přišli na pokyn anděla i se stádem ovcí, tři králové doputovali se svými dary a hlavní postava, kolem které se to všechno točí, nikde. A člověka začíná napadat, že mu to cosi připomíná.

Třeba to připomíná českou společnost, která ještě pořád voní po křesťanství, ještě pořád se oháníme křesťanskými hodnotami, ještě pořád lidé říkají, že Desatero (nebo přikázání od čtvrtého dál) je soubor mravních norem, podle kterých by se měli řídit všichni, ještě pořád mluvíme o lidských právech, kterým dalo křesťanství povstat, ale Ježíš už zmizel. Hodnoty visí ve vzduchu, nejsou nikde zakotvené a je asi otázka času, než je vítr odvané pryč. Bez Ježíše se postupně ti králové a pastýři rozejdou, za čas je to musí přestat bavit stát před prázdnými jeslemi.

A pak to taky připomíná moje srdce. Všechno je v něm správně rozmístěné, figurky z betlému na správném místě, vyváženě rozdělené, aby si nezacláněly, pokřtěn a biřmován, ta správná modlitba před jídlem a po jídle, odříkaný breviář ve správnou dobu, mše svatá každý den přesně podle misálu, svatá přijímání a pravidelné zpovědi, jen se z toho všeho potichu vytratil Ježíš. Už není ve středu, už se všechno netočí kolem něj, zbyly jen ty ozdoby kolem, které bez něj vlastně nedávají žádný smysl.

Je to jako v tom vtipu, kdy pan farář zorganizoval průvod na Boží Tělo, družičky, nebesa, dechovka, čtyři oltáře a uprostřed průvodu se ho ministrant zeptá, jestli náhodou v té monstranci, co nese, neměla být Eucharistie.

Pojďme vrátit Ježíška do jeslí svého srdce, a pojďme to udělat minimálně nejpozději s biskupem: 17. prosince. Kéž by se to stalo. Kéž by přišel. Přijď, Pane Ježíši!

P. Pavel Petrašovský

Výroba keramického betlému

V neděli 24. 11. 2019 jsme se v 15 hodin sešli v sálu na faře, abychom pod vedením keramičky Naděždy Potůčkové vyrobili keramický betlém.

Každý dostal kus hlíny spolu s instrukcemi, jak s ní pracovat, a pod našimi rukama začaly

vznikat všechny důležité postavy: Ježíšek, Panna Maria, sv. Josef, tři králové, pastýř, ovečky, pes, ježci a sépie. To všechno bude vypáleno a vystaveno o Vánocích v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Po Vánocích bude betlém nabídnut k prodeji a z výtěžku podpoříme charitativní projekt.

Sv. Mikuláš

V pátek 6. prosince byla v podvečer v kostele NPM sloužena mše sv. pro děti z památky sv. Mikuláše. A zmíněný světec této příležitosti využil k tomu, aby po mši mezi děti přišel. Nejprve se vypořádal s čertem, kterého vyhnal z kostela, a pak spolu s andělem děti podělil jablky, ořechy a bramborou. Dojaté děti se pak se svatým biskupem z Myry rozloučili písní Laudato sii.

Červená středa

Mihotavé plamínky svíček a zástup tichých poutníků. Bez spěchu v hluku města pronásledovaní pro přesvědčení že ty jsi milosrdný a shovívavý. Řekl jsi: Budou vás pronásledovat pro mé jméno.

Je poslední středa před adventem. Semknuti v hloučku všechny druhy pronásledování si připomínáme při zastaveních.

Jenom kousek, od katedrály do Františkánské, ten červeně nasvícený kostel budí překvapení i úžas. Téhle středě se říká Červená po celém světě na sebe navzájem myslí pronásledování jeden druhého neseme modlitbou jen vydržet.

A na ty, kteří pro Tvé jméno trpí nejvíc, na ty obzvláště pamatuješ Pane. Co nejvíce útěchy pro ně prosíme bloudili bychom tmou světa bez toho světla mihotavých plamínků.

Linda Weissarová

Pozvánka na modlitební společenství

Ve čtvrtek v 18:00 se pár lidí naší farnosti začali scházet na faře k modlitbě nešpor, povídání o neděním evangeliu a krátké adoraci. Nechcete se přidat? Až budete krátce před šestou u fary, zvoňte na zvonek „kaple“.

Prosba o pomoc

- V sobotu 14. 12. budeme od 9:00 stavět pódium pod betlém, přesouvat sochy betlému, stavět stromky a zdobit je. Potřebujeme zvláště mužskou sílu, ale i ženy se jistě uplatní. Přijďte, prosím.
- Mezi svátky potřebujeme ochotné lidi, kteří by hodinu hlídali otevřený kostel NPM, aby se lidé mohli přijít podívat na betlém. Pokud můžete pomoci, pište prosíme na farnost.plzenkatedrala@bip.cz. Zatím nemáme vykryté tyto časy: **neděle 26. 12.:** 14:00 – 17:00, **úterý 31. 12.:** 14:00 – 17:00, **středa 1. 1.:** 14:00 – 17:00, **čtvrtek 2. 1.:** 14:00 – 17:00, **pátek 3. 1.:** 14:00 – 15:00, **sobota 4. 1.:** 14:00 – 17:00, **neděle 5. 1.:** 16:00 – 17:00, **pondělí 6. 1.:** 14:00 – 17:00

Děkujeme!

ADVENT A VÁNOCE 2019 V KOSTELE NANEBEVZETÍ P. MARIE VE FRANTIŠKÁNSKÉ ULICI

ADVENT:

ADVENTNÍ BOHOSLUŽBY (kromě obvyklých):

- každé úterý v 6:00 (včetně 24. 12.) – mše sv. se zpěvy staročeských rorátů (mše sv. v 8:00 nebude)
- každou neděli v 6:45 – mše sv. se zpěvy staročeských rorátů s doprovodem orchestru
- pátek 6. 12. v 16:30: mše sv. pro děti, po ní přijde sv. Mikuláš
- pátek 13. 12. od 18:30 do 21:30: Light4You: možnost zapálení svíčky a modlitby v kostele

ADVENTNÍ KONCERTY:

- každou neděli v 15:00 – adventní varhanní půlhodinka
- pondělí 2. 12. v 19:00 – koncert rorátních zpěvů
- pondělí 9. 12. v 18:00 – koncert pěveckého a varhanního oddělení Konzervatoře Plzeň

VÁNOCE:

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY:

- úterý 24. 12.: **vigilie Narození Páně**
  - 6:00 – adventní mše sv. se zpěvy staročeských rorátů
  - 16:00 – mše sv. pro rodiny s dětmi s kytarovými koledami
  - 22:00 – mše sv. – slouží biskup Tomáš Holub
  - 24:00 – půlnoční bohoslužba slova – slouží biskup Tomáš Holub

středa 25. 12.: slavnost Narození Páně

- mše sv. v 7:00, 8:30, 10:30 (slouží biskup Tomáš Holub), 20:00
- 16:00 – zpívané nešpory – předsedá biskup Tomáš Holub

čtvrtek 26. 12.: svátek sv. Štěpána

- mše sv. v 7:00, 8:30, 10:30

pátek 27. 12.: svátek sv. Jana Evangelisty

- 8:00: mše sv. s žehnáním vína (polední mše sv. nebude)

sobota 28. 12.: svátek sv. Mladětek

- 8:00 – mše sv.

neděle 29. 12.: svátek Sv. Rodiny

- mše sv. s obnovou manželských slibů v 7:00, 8:30, 10:30, 20:00

pondělí 30. 12.: 6. den v oktávě Narození Páně

- 8:00 – mše sv. (polední mše sv. nebude)

úterý 31. 12. – památka sv. Silvestra I., papeže

- 8:00 – mše sv. (polední mše sv. nebude)
- 18:00 – mše sv. na poděkování za uplynulý rok – slouží biskup Tomáš Holub

středa 1. 1. 2020 – slavnost Matky Boží P. Marie

- mše sv. v 7:00, 8:30, 10:30 (slouží biskup Tomáš Holub), 20:00

úterý 2. 1. – neděle 5. 1.: bohoslužby jako obvykle

pondělí 6. 1. 2020 – slavnost Zjevení Páně

- mše sv. s žehnáním vody, kadidla a křídly v 8:00, 12:00, 18:00

VÁNOČNÍ KONCERTY:

- čtvrtek 26. 12. v 16:00 – vánoční koncert křesťanské skupiny Quo vadis
- sobota 28. 12. v 16:00 – vánoční koncert Zpívejte anjelové souboru Capella ornamenta

BETLÉMSKÉ SVĚTLO:

- **pondělí 23. 12.** od 14:00 do 18:00 ve stanu před katedrálou na náměstí
- **úterý 24. 12.** od 9:00 do 17:00 ve stanu před katedrálou na náměstí a od 13:00 do 17:00 v kostele Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské

KOSTEL OTEVŘEN K PROHLÍDCE BETLÉMU:

- prohlídka není možná během bohoslužeb
- **středa 25. 12.:** od 14:00 do 16:00
- **pátek 27. 12.:** od 14:00 do 17:00
- **sobota 28. 12.:** od 14:00 do 15:00
- **neděle 29. 12.:** od 14:00 do 17:00
- **po 30. 12. – čt 2. 1.:** od 14:00 do 17:00
- **pátek 3. 1.:** od 14:00 do 15:00
- **sobota 4. 1.:** od 14:00 do 17:00
- **neděle 5. 1.:** od 16:00 do 17:00
- **pondělí 6. 1.:** od 14:00 do 17:00

svého domečku, tak se už smrákalo. Byl hladový a žíznlivý a celý den se nedostal ani o metr vpřed.

pátek 20. 12. - STAŘEC Pár kroků od šneka seděl jakýsi starý a muž a hleděl na večerní nebe. Pomalu se stmívalo. Šnek namáhal své krátkozraké oči a hleděl k obzoru. Je tam! - Hvězda! - Zářivě jasná! - Právě vycházela.

Šnek znovu pocítil ve své noze téměř bolestné vábení, za kterým už tak dlouho putoval.

„Tomu nerozumím,“ mumlal stařec a jako očarován hleděl na hvězdu. – „Tak dlouho nás ta hvězda vedla a teď stojí na nesprávném místě.“

„Na nesprávném místě?“ zeptal se šnek udiveně.

„Ze svých knih vím,“ rozpovídal se stařec, „že tahle hvězda oznamuje narození nového židovského krále. Ale teď se zdá, že stojí nad Betlémem. A král se přece může narodit jen v Jeruzalémě.“

„Mylíš se,“ řekl šnek. „Ten, který se tu má narodit, nebude jen králem Židů, je to král celého světa. Žádný palác není pro něj dost velký a nádherný. Proto se může docela dobře narodit v nějaké chýši nebo ve stáji. Jeho velikost tím neutrpí. Proč by to tedy měl být jen Jeruzalém?“

Stařec se blahosklonně podíval na šneka: „Takovým věcem ty nerozumíš. Král se musí narodit v královském paláci a ten je jen v Jeruzalémě. – A basta!“

Sebral své svitky Písma, rozvážené kolem na písku, a pomalu odcházel do noci. Asi patřil ke karavaně, která po celý den táhla kolem šneka.

Ten se dlouze zadíval na hvězdu.

„Stojí nad Betlémem,“ řekl si. „O tom není pochyb. Zdá se mi, že toho novorozeného krále najdu dřív, než tenhle chytrý pán.“

A rozvázně se vydal znovu na cestu, vstříc hvězdě, do Betlém

sobota 21. 12. - OSEL U nějakého plotu stál osel. Rozvázně si pochutnával na bodláku a šnekovi se zdálo, že je s tímhle pochybným zákuskem docela spokojen. „Můžeš mi říct, jestli tohle je cesta do Betléma?“ zeptal se šnek.

„Mne se nemůžeš ptát, jsem hloupý.“

„Kdo říká, že jsi hloupý?“ vyzdíval šnek.

„Lidi.“

„Myslíš, že je pravda všechno, co lidé říkají?“

„Proč by měli lhát?“

„Mohou se taky jen mýlit.“

Osel se podrbal levou zadní za uchem: „Jednou se může někdo mýlit,“ připustil.

„Ale oni to říkají pořád. Den co den neslyším nic jiného, než že jsem hloupý osel. – Přiznám se, že mě to mrzí, ale co mohu dělat? – Měl bych snad mluvit čínsky, aby mně považovali za chytrého?“

Šnek se musel zasmát: „I čínští oslové asi říkají jen ‚já‘. To by nebyl tedy žádný rozdíl. Musí to mít jiný důvod.“

„Možná si myslí,“ řekl osel, „že jsem hloupý proto, že si nechám na sebe naložit všechny jejich náklady a ani

nekecnu. Nebo že celé hodiny pro ně pracuji, aniž bych se bránil. Ne bo že jsem skromný a nenáročný.“

„To znamená, že lidé si pletou hloupost a dobrotu,“ řekl šnek zamýšleně. Už jsem slyšel, že i o dobrých lidech se říká, že jsou hloupí, a druzí jimi pohrdají. Všude je to stejné.“

„Když tedy myslíš, že nejsem hloupý, nýbrž dobromyslný, tak ti řeknu, že tohle je opravdu cesta do Betléma,“ prohlásil šnek potěšeně. „Ale teď mi řekni, koho tam hledáš.“

„To není tak jednoduché,“ odpo věděl osel. – „Hledám tam spásu světa. Než jsem si začal povídat s tebou, tak jsem si byl jist, že najdu někoho, před kým se skloní celé lidstvo. Teď si ale myslím, že bude tak trochu jako ty, a mám strach, že i o něm svět řekne, že je hloupý.“

neděle 22. 12. - VŮL Na louce se na trávě popásal vůl a jen tak, že nesežral šneka.

„No, no, to nemůžeš dát pozor?“ vykřikl šnek celý rozčilený.

„Promiň zabučel vůl. Já jsem tě neviděl. Nechtěl jsem ti ublížit.“

„Pořád musí malí trpět od velkých,“ stěžoval si šnek.

„Jen povídej,“ odvětil vůl rozvázně. – „Já třeba musím moc trpět od lidí. A přece jsou menší než já. Od rána do večera mě moří. Jen málokdy si mohu v klidu utrhnout pár stébel trávy.“

„To je mi líto,“ řekl šnek.

„Nechtěl jsem tě urazit.“

„No, tak už je to dobré,“ zabučel vůl. – „Ale teď mi pověz, co tu vůbec vyhledáváš. Ty přece nejsi zdejší, jinak bych tě byl už dávno někde viděl. Když musím mít celý den na sobě jařmo, tak se dívám pořád jen na zem, - to víš.“

„Ne, nejsem zdejší. Jdu z daleka. Hledám Spasitele světa.“

„Vezmi mě s sebou,“ prosil vůl. – „Chtěl bych, aby mému pánovi pořádně domluvil. Měl by mu zakázat, aby mě mlátil a nakládal mi práce za deset, ale potravy tak pro půlku. Měl by ...“

„Ale bude to přece jenom dítě. Teprve se narodí.“

Vůl byl chvíli tiše. Přezvykoval, přezvykoval a přemýšlel.

„Docela malé dítě,“ řekl po chvíli. – „Je třeba dávat pozor, aby mu nikdo neublížil. Jestliže je opravdu Spasitel, tak asi mnoha lidem světa nebude pochuti. Jestliže utlačovatele nebudou smět utlačovat, utiskovatele utiskovat, násilníci mlátit ... Bude třeba na to dítě dát pozor.“

„Takhle jsem o tom ještě neuvažoval,“ řekl šnek překvapeně. – „Ale ty a já, co v tom můžeme dělat?“

Vůl dlouze přemýšlel.

„Mnoho v tom jistě nebudeme moci

udělat. Ale až ho najdeš, tak mu

řekni, že v mé stáji je vždycky místo. Mám tam trochu sena a slámy a mohu ho zahřívát, kdyby mu byla zima. – A tak trochu taky

mohu dávat pozor, kdyby se jeho maminka chtěla prospát.“

„To udělám,“ slíbil šnek.

Adventní rodinné čtení

pondělí 9. 12. – PTÁK Den ze dne byla cesta namáhavější. Šnek často sníval o životě v ohromném záhonu jahod, ve kterém by celý den nedělal nic jiného, než jedl a spal. A zatím vede život plný námahy a soužení. Pokaždé, když se stáhnul do svého domečku a chvilku odpočíval, probouzel se po krátkém spánku a cítil, jak něco táhne jeho nohu dál a následoval svou neurčitou touhu: - hledat hvězdu a dítě. Jednoho dne se zastavil pod palmou. Vysoko mezi jejími listy zářily šťavnaté červené plody. Trvalo by to však hodiny a hodiny, než by se vyšplhal po tak vysokém kmeni. A tak se musel spokojit s nahnilými padankami, které chutnalo už trochu hořce. Tu uviděl nějakého ptáka. Přiletěl jako blesk, usadil se na palmový list a začal si pochutnávat na těch nejkrásnějších plodech.

„Chtěl bych být ptákem,“ povzdechl si šnek. V tom okamžiku přiletěl velký dravý pták a uchopil toho malého ptáka do svých drápů.

„Tak to budu raději šnekem!“ přitáknul sám sobě.

úterý 10. 12. - KAVKA Jednoho rána stál zděšený šnek přímo proti kavce, která se na něj upřeně dívala svýma žlutýma očima. Rychle se stáhl do své ulity, ale kavka se na něj jen smála. „Víš, co dělám s takovými šneky, kteří se skrývají ve svém domečku a myslí si, že je nemohu sežrat?“ krákorala.

„Seberu je i s tím jejich domečkem a ze vzduchu je pustím na nějaký kámen. Domeček praskne a já si mohu na šnekovi pochutnat. Tak to je jednoduché. Ale ty máš štěstí. Momentálně nemám hlad.“

„Ty tomu říkáš štěstí? – „Já řízení Boží“, odpověděl šnek klidně.

„Jaký je mezi tím rozdíl?“ zakrákala kavka.

„Rozdíl je v tom, že každý den sežerou kavky stovky šneků, šneci stovky jahod, orlové stovky kavek. – Kavka se ustrašeně rozhlédla kolem.

„Ale já věřím, že mi Pán Bůh dá dojít až k mému cíli. A proto mě ty dnes nemůžeš sežrat.“

„Tak mi pověz, kde je ten tvůj cíl,“ krákla kavka výsměšně, „abych tě potom mohla sníst.“

„Mým cílem,“ povídá šnek zasněně, „je hvězda.“

„Hle, hvězda!“ kráká kavka, „nechceš létání ponechat raději ptákům?“

„Ta hvězda,“ vede si šnek dále svou, „mi ukáže místo, kde naleznu spásu světa.“

„To je pro mne moc učené,“ povídá kavka. – „Co je to ta spása světa?“

„To je někdo, kdo udělá konec veškeré bídě a utrpení ve světě. Přinese pokoj a radost. O něm vyprávěli proroci a Bůh sám ho pošle.“

„Myslíš, že opravdu přijde na zem? Pak bys ho mohl poprosit, aby už nikdy nežrali orlové kavky.“

„A kavky šneky?“

„Co si myslíš! To bych snad měla hladovět?“

„Tak tedy,“ řekl šnek, „myslím, že necháme všechno při starém.“ Šnek se rozvázně vydal na další cestu. Kavka seděla na svém kameni a dlouho hleděla za ním.

středa 11. 12. - ŠAŠEK Jednoho dne narazil šnek na človíčka, který seděl v trávě a plakal. Veliké slzy mu stékaly po tvářích a kapaly na jeho podivný, pestrobarevný oblek. Vypadal jako velký zmoklý motýl.

„Proč pláčeš, zeptal se šnek?“

„Protože mi nenapadá žádná legrace,“ vzlykal mužíček.

„Když ti nechybí nic jiného,“ divil se šnek. „Mne taky nenapadá žádný jedyň něco legračního a přece proto nepláču.“

„Ty jsi také jenom šnek. Nemusíš umět nic jiného, než být pomalý. Ale já jsem šašek. Mě musí napadat stále nové žerty, abych rozesmál lidi. To je moje povolání.“

„Aha“, řekl šnek, i když tomu moc nerozuměl.

Šašek ho zvědavě pozoroval a pak řekl: „A co tady vlastně děláš?“

„Jsem na cestách“, odpověděl šnek.

„Tak, tak...na cestách“, zachechtal se šašek. – „A kam vede tvá cesta, smím-li se ptát.“

„Myslím, že do Betléma.“

„Tak ty myslíš, že do Betléma?“ smál se mužíček. Padl na znak do trávy a smíchy se celý otřásal. Dlouhou dobu viděl šnek jen jeho nohy, které sebou cukaly smíchy. Vůbec nic nechápal.

„Prosím tě,“ zeptal se konečně nesměle, „proč se tak směješ?“

„Do Betléma?“ kuckal smíchy mužik. „Právě ty a do Betléma? Šnek! A navíc se mi zdá, že vůbec nevíš přesně, jestli chceš skutečně tam. A i kdybys tam opravdu chtěl, tak to při tvém tempu nestihněš. Nikdy v životě. – Já se snad usměju k smrti!“ – A zase se válel smíchy v trávě. Šnek pochvilu udiveně pozoroval. Vypadalo to, jakoby se vůbec nemohl smát.

„Co je to za divné lidi, že považuji za legrační, když je ten druhý v nesnázi,“ pomyslel si šnek. A rozvázně se vydal na další cestu.

Když se mužik konečně přestal smát a rozhlízel se po šnekovi, ten už dávno zmizel ve vysoké trávě a směřoval zase dál k Betlému.

čtvrtek 12. 12. - CHROMÝ „Haló, příteli,“ zvolal nějaký drsný hlas. Šnek se udiveně ohlédl. Za ním stál nějaký člověk s berlemi a pozorně si ho přehlížel.

„My dva se k sobě dobře hodíme,“ smál se. „Ty s tvou plízcí se nohou a já se svými berlemi – my dva budížkničemové.“

„Co to znamená?“ zeptal se uražený šnek.

„Já jsem chromý a ty se také zrovna nepohybuješ rychleji,“ řekl ten chlapík. Tak jsem to myslel.“

„No a ty si myslíš, že někdo za něco stojí jen tehdy, když může rychle utíkat? - To by pak musela být třeba stonožka

velmi užitečným zvířetem. Ale co já vím, - tak vy lidé říkáte, že je to škůdce.

Chlapík se zasmál: „Takhle jsem to nemyslel. Ale chromého jako jsem já, nemůže opravdu nikdo potřebovat, to mi věř.“

Šnek si ho zkoumavě prohlížel. „No jo, na závodníka opravdu nevypadáš. Ale snad alespoň umíš vyprávět příběhy, můžeš plést, psát, možná, že bys dokázal malovat hezké obrázky, těšit smutné děti, opravovat panenky, brousit drahé kameny, čistit boty, hrát na flétnu, plést košíky, zatloukat hřebíky...“

„Prosím tě, už přestaň,“ křičel chlapík a smál se.

„To už stačí. Co ti jen všechno napadá. Až dosud jsem vždycky myslel jen to, jak je strašné, že nemohu běhat. Celé dny jsem nemyslel na nic jiného. Ale na to, co bych mohl, na to jsem ještě vůbec nepomyslel.“

„Tak to dělají mnozí“, povídá šnek.

„I mně se to někdy stává. Co jsem na cestě, tak se často ptám, proč právě já musím být tak pomalý. Přál bych si být právě orlem.“

„Kam vlastně jdeš?“ zeptal se chromý zvědavě.

„Hledám pomocníka, kterého nám pošle Bůh. Spasitele, který všechno utrpení světa vezme na sebe.“

„Ukaž mi také tu cestu,“ zvolal chromý chlapík vzrušeně, - tam musím taky jít. A poprosím ho, aby ze mě sňal to zchromnutí.“

„Můžeš ho poprosit o zázrak,“ řekl šnek, „ale můžeš ho také poprosit, aby ti ukázal, že i chromý člověk může být šťastný.“

pátek 13. 12. - MORUŠE Šnek odpočíval ve stínu velké moruše. Byl unavený a hladový. Toužebně se díval vzhůru na husté listy.

„Prosím tě, shoď mi dolů aspoň jeden lístek“, prosil. – „Vylézt nahoru do tvé koruny to by pro mě byla cesta na celý den.“

Ale strom jen pohrdavě šuměl svým listím. „Pro obyčejného šneka by mě bylo škoda,“ zašelestil.

„Vidíš přece, že jsem moruše. Ale měla bych se vlastně jmenovat hedvábný strom, protože z mých listů se žijí miliony hedvábníkových housenek. A z přediva jejich kukel bude spousta metrů hedvábí. Mně by se vlastně mělo děkovat. - Ale co se stane? Očekává se snad, že bych snad měla žít i šneky, hloupá, neužitečná, odporná zvířata?“

„Jedním jediným lístečkem,“ bys mohla zachránit život.

„A co jsi vlastně zač, že bych si měla dát práci s tím, abych ti zachránila život?“ zeptala se moruše pohrdavě.

„Jsem to nejlepší, co může existovat,“ odpověděl šnek, „jsem Boží tvor.“

„To je teda něco“, posmívala se moruše, „pro mě jsi stejně jen pomalý slizký loudal.“

„Ten sliz chrání moji nohu před poraněním. Sunu se po něm, jako po měkkém koberci. A to je přece něco prima,“ odpověděl šnek klidně. – „A co se týče toho plazení, tak se vsadím, že se pohybuji rychleji, než ty.“

Na to už moruše neměla odpověď, a tak se zahala do mlčení. Po chvíli se snesl z koruny na zem docela malý lísteček. Ten se do něj hladově pustil.

„Děkuji“, řekl, když se nasytil. „Tvoje listy jsou opravdu mimořádně dobré.“

Strom neodpověděl. Šnek se vydal na další cestu.

„Ve svém domečku si odnáším s sebou šumění lístků“, řekl. „Nesu kousek tebe dítěti pod hvězdou.“

Strom se za šnekem dlouho díval a tak trochu se styděl.

sobota 14. 12. - ČARODĚJNICE Z vesnice naproti zazníval hlasitý křik dětí: „Čarodějnice, čarodějnice!“

Po cestě přicházela o holi jakási stará ohnutá žena a nesla košík. Šnekovi, i když na čarodějnice nevěřil, bylo trochu úzko. Opatrně se stáhl do svého domečku. Když se k němu stará žena přiblížila, sehnula se a šneka přendala na okraj cesty.

„Dávej pozor,“ řekla mu, „nebo ti někdo rozšlápne tvůj hezký domeček.“

Šnek trochu vystřčil hlavu. – „Jsi opravdu čarodějnice?“ zeptal se znepokojeně.

„Samozřejmě, že ne,“ odpověděla stařena, „čarodějnice přece neexistují.“

„Ale děti na tebe tak křičely,“ povídá šnek.

„To se naučily od dospělých. A ti to říkají, protože znám mnoho věcí, kterým oni nerozumí. Znáš byliny a houby, připravuji čaje a masti, povídám si se zvířaty. To je jim nepřijemné. Kdo je jiný, toho odstrkují.“

„Nebo se mu posmívají“, řekl šnek a vzpomněl si na šaška. Stařena přikývla: „A taky mně nechtějí, protože jsem ošklivá.“

„Máš ale krásné oči,“ řekl šnek, „copak to nevidí?“

„Nikdo na mě nevidí nic hezkého,“ zamumlala stařena.

„A přece někdo,“ odporoval šnek, „ten, za kterým jdu.“

„Kdo to je?“ ptala se stařena horlivě. – „Jak se k němu jde?“ – Šnek ji popsal cestu, nakolik věděl.

„Jdu s tebou,“ řekla stařena vzrušeně. „Jdi zatím napřed, já si jen rychle vezmu čistou zástěru a zabalím pár bylinek, mast na bolesti zad a láhev vína z lesních plodů. Nesluší se přijít s prázdnými rukama.“

neděle 15. 12. - PASTÝŘ Začalo pršet. Nejdříve to bylo jenom takové jemné tiché mžení. Šnek se blaženě protáhl a nechal stékat vlhkost po své kůži. Už celé dny toužil po tom, aby se zbavil prachu cest. Nejráději by byl blahem zpíval. Bohužel šneci moc zpívat neumí. Déšť začal silit. Cesta se proměnila v jezero, takže nebylo možné v cestě pokračovat. Šnek si vyhledal vyvýšené místočko na okraji cesty, stáhl se do svého domečku a rozhodl se, že bude spát, dokud déšť nepřestane. Teprve večer se odvážil vytáhnout se ven. Cesta byla skoro suchá a šnek byl tak odpočínutý, že se rozhodl ještě kousek cesty zdolat, i když byla už tma. I když jeho vnitřní neklid byl stále větší, o hvězdě, kterou hledal, nebylo stále ještě ani vidu. Pozdě v noci dorazil k malému ohýnku. Kolem dokola ležely ovce a spaly. U ohýnku seděl i mladý chlapec a hrál na malou flétnu smutné melodie.

„Proč hraješ uprostřed noci na flétnu?“ zeptal se ho šnek. „A proč takové smutné písně?“

„Protože mám strach,“ odpověděl chlapec.

„Z čeho máš strach,“ otázal se šnek.

„Před tmou a před vlkem.“

Šnek pohlédl k nočním nebi. „Vlka tvoje flétna nepoleká,“ řekl, „a tmy se už bát nemusíš. Brzy vyjde hvězda, která přezáří všechny ostatní. Tehdy se narodí někdo, kdo přemůže tmu.“

„Tomu nerozumím,“ řekl pastýř.

„Já taky ne,“ řekl šnek. – „To je prastaré proctví. Je těžko pochopitelné, ale když na to pomyslím, tak mě strach opustí.“

„Taky se bojíš?“

„Celý svět mi nahání strach,“ odpověděl šnek. – Kéz by už brzy přišel ten, který nám pomůže.“

„Myslíš, že přijde i ke mně?“

„S vlkem si musíš poradit sám. Ale strach a temnotu přemůže on.“

„Tak mi rychle pověz, kde je. Rozběhnu se tam a zahraji mu tu nejkrásnější písničku.“

„Musíš počkat, až se objeví ta nová hvězda. Pod ní ho najdeš.“

„To je dobře. Budu ji teď každou noc vyhlížet. Zatím mohu trochu cvičit.“

Vzal znovu do ruky svou flétnu a šnekovi se zdálo, že jeho písnička je teď mnohem radostnější.

pondělí 16. 12. - OVCE Jedna z ovcí pozorně sledovala noční rozhovor šneka s pastýřem. Ráno, když se šnek znovu chystal na cestu, se ho zeptala: „Opravdu tam jdeš?“

Šnek hned věděl, co tím ovce míní. – „Ano,“ odpověděl přátelsky, „Jdu pravdu tam.“

„Mohl bys zrovna tak zůstat zde,“ řekla ovce. „On si tě ani nevšimne. Přijde přece k lidem a ne ke zvířatům. Jen se zesměšníš.“

Ale šnek byl jiného mínění: Bůh stvořil i zvířata a stará se o ně. Když seslal potopu, poručil Noemovi, aby zachránil i zvířata. Proč by se tedy neměl starat o nás i teď?“

„Zvířata nemají duši,“ řekla ovce.

„Kdo to tvrdí?“ zeptal se šnek. – „Myslíš, že je to pravda?“

Ovce se vyhnula odpovědi. - „Co si od toho slibuješ?“

„To sám nevím tak docela přesně,“ odpověděl šnek zamyšleně.

„Nejdřív jsem si myslel, že bych mohl přinést všechnu bídu a nouzi, kterou jsem viděl ve svém životě a kterou stále s sebou vleču. Musíš si uvědomit, že nic nemohu zapomenout. To je těžké břemeno. Ale mnohdy uvažují také jako ty: že jsem příliš malý a bezvýznamný na tomto velkém světě. – A pak začínám pochybovat. –“

Dneska mám ale jedině přání. - Chtěl bych být v jeho blízkosti.“

„Myslíš, že ti to bude stačit?“

„Bude,“ odpověděl šnek.

úterý 17. 12. - KÁMEN Uprostřed cesty ležel ohromný kámen. Byl tak velký, že ho šnek považoval za skálu. Rozhodl se, že ho zdolá. Namáhavě se šplhal po jeho rozpukané hraně. Bylo už téměř poledne, když se dostal na vrchol. Po krátkém rovnném úseku to šlo zase dolů. V podvečer se šnek dostal zase na rovinu a nejednou mu bylo jasné, že celý den strávil tím, že se šplhal po kameni., který mohl klidně za hodinu obejít. To ho rozzlobilo.

„Ty hloupý kameni!“ křičel zlostí bez sebe. „Stál jsi mne celý den mého života! Celý den bez jídla, bez pití, a to všechno pro nic za nic! Proč ses mi postavil do cesty?“

Ale kámen zůstal němý.

Šnek vzhlédl k nebi a zvolal: „Hvězdo, hvězdo, ty přitahuješ moji nohu, takže musím dál a dál. Proč se mi neukážeš? Proč mne vedeš jen po cestách, které jsou plné námahy a těžkostí a nevedou nikam? Proč mne nenecháš na pokoji?“

Ale odpovědi nedostal.

„Bože, řekl, „proč to dopouštíš?“

Ale i nebe zůstalo němé.

Tak se stáhl do svého domečku a rozplakal

středa 18. 12. - HVĚZDA Po spouště dní začal šnek propadat beznadějí. Noha ho bolela tak, že už nevěděl, zda si tajemné vábení, které ho po celou dobu pohanělo vpřed, jen nenamlouvá. Zase se celý v nemilosrdném horku sunul prachem cesty. Každý večer se zhroutil hladový a nevěděl, zda vůbec dosáhne cíle.

Černá noc se rozložila krajinou. Šnekovi se zdálo, jako by ho přikryl temný přehoz, který mu bral vzduch potřebný k dýchání.

„Tohle je konec,“ pomyslel si v zoufalství.

A najednou ji uviděl. Jasná a zářivá vycházela nad obzorem. – Hvězda! – Temnota se roztrhla. Najednou tu bylo světlo. Byla tu útěcha a naděje. Byl tu konec cesty. Přece se nezmylil. Sice si dobře uvědomoval, že bude ještě dlouho trvat, než dosáhne cíle pod hvězdou. – Ale byla tu a odedneška mu bude dodávat sílu jít dál.

„Přijdu,“ řekl šnek.

čtvrtek 19. 12. - KARAVANA Také následujícího dne bylo takové horko, že šnekovi připadalo, jakoby písek pod jeho nohou byl úplně rozžhavený. Jen s námahou postupoval vpřed a po malé chvíli musel zůstat stát. Cestu mu zkrátila karavana. Nohy velbloudů vířily suchý prach. Jeden krácel pěkně za druhým, žádné předbíhání. Vzduch byl přesyacen křikem pohaněčů a bekotem zvířat. Země duněla. V oblacích písku a horku přecházel šnekovi sluch i zrak. Zalezl hlouběji do své ulity a celé hodiny čekal, až dlouhý průvod velbloudů přejde. Dlouho naslouchal dusotu a křiku, vrzání sedel, cinkotu zbraní a šustění písku. Když konečně nastalo ticho a šnek se opatrně odvážil vyhlédnout ze